

EGHOLM PRISEN

Som bekendt blev der på sidste års generalforsamling indstiftet en pris til ære for klubbens grundlægger, Ole Egholm. Den skulle være et anderledes supplement til Folkersen-prisen, og den blev i fjor givet til klubbens tidligere formand, Per Allan Jensen. Prisen var dels en meget fortjent påskønnelse af det store arbejde, som Per Allan gennem flere år har lagt i klubbens opbygning, men også som en spydig kommentar til hans Balkanrejse, hvor der virkelig var fart på for at nå de mange nye lande på den korte ferietur.

Nu er der næppe mange i De Berejstes Klub der anser antallet af besøgte lande som det væsentligste kriterium, og selv om det var en fin joke, så er det sammen med navngiveren til prisen besluttet at ændre lidt på kriterierne for fremtidige modtagere.

Som i enhver klub med frivillig arbejdskraft er vi afhængige af, at der er medlemmer, der yder en præstation ud over det sædvanlige, og gerne så det medvirker til udbredelse af kendskabet til klubben. Det kan være gennem arbejdet internt i klubben, eller det kan være – som det er tilfældet i år – en enkeltstående begivenhed, der i den grad sætter fokus på De Berejstes Klub. For at holde det i rette Egholm-ånd, så vil den ideelle kandidat samtidig have sat en eller anden rekord.

En ellers fredelig dag i august kunne det nemlig pludselig aflæses på mediernes Richter skala, at én af disse vovehalse fra De Berejstes Klub var forsvundet på toppen af et bjerg i et fjerntliggende land. Bestyrelsens telefoner kimede, telefonsvareren løb tør for bånd, vores hjemmeside blev bestormet, og på BT's netavis var artiklen om den forsvundne dansker – der heldigvis hurtigt blev til den heltmodige dansker – registreret som den mest læste denne dag. Også diverse TV-reportere og journalister meldte sig, og det blev da også til adskillige udsendelser i både radio og TV – i flere tilfælde med det specielle Pik Lenin/DBK flag.

Det der åbenbart var spændende nyheder for den danske befolkning, var for os i klubben først et chok, ja nærmest en lammelse ved tanken om, at det kunne være sandt. Heldigvis var du da allerede på vej tilbage til lejren i god behold, og lettelsen bredte sig over det ganske land.

Jeg havde fornøjelsen at følge dit foredrag sidste måned hjemme i Bjerringbro – blandt familie og gamle venner – og jeg kan forstå, at det hele faktisk var ganske uddramatisk. Du havde haft to overnatninger på toppen af Pik Lenin, men du havde jo været fornuftig nok til at tage din sovepose og liggeunderlag med. Ifølge din egen beretning, så var det mest halsbrækkende og farlige ved hele Pik Lenin turen faktisk, da du med et lettere skadet ben skulle ride ned af bjerget på ryggen af en hest, der hverken havde respekt for gletscherspalter eller kanten til dybe afgrunde. Så om ikke andet, så fik du på den måde en fornemmelse af den fare, som alle vi andre troede du havde været udsat for på toppen.

Samtidig satte du – sammen med Lars Hansen – ny højdeklubrekord med 7.134 meter.

Alt i alt mener Komiteen for Uddeling af Egholm-prisen, at du både har ydet en præstation ud over det sædvanlige, sat en bemærkelsesværdig rekord og i særklasse har bidraget til at bringe De Berejstes Klub – i hvert fald for en stund - på alles læber. Vi vil derfor gerne overrække diplommet på Egholm-Prisen sammen med en kontant præmie på kr. 2.000 fra klubben samt et gavekort på samme beløb fra Wasteels Rejser til medlem nr. 141, Martin Anker Nielsen.

SP/181104